

อิทธิพลของภาษาต่างประเทศในภาษาไทย

นำเสนอเมื่อ : 11 ต.ค. 2552

อิทธิพลของภาษาต่างประเทศในภาษาไทย สาเหตุที่ทำให้ภาษาต่างประเทศเข้ามาปะปนในภาษาไทย ได้แก่ สภาพทางภูมิศาสตร์ คือการมีอาณาเขตใกล้เคียงกัน ทำให้มีการติดต่อสื่อสารกัน โดยมีการเจริญสัมพันธ์ไมตรีระหว่างประเทศ การติดต่อค้าขายระหว่างกันและการรับเอาวัฒนธรรมประเพณีต่าง ๆ และความคิดความเชื่อทางศาสนา จึงมีการยืมคำในภาษาต่าง ๆ มาใช้มากมาย เช่น ภาษาเขมร จีน พม่า ชาว มลายู อังกฤษ เป็นต้น

อิทธิพลของภาษาต่างประเทศในภาษาไทย

สาเหตุที่ทำให้ภาษาต่างประเทศเข้ามาปะปนในภาษาไทย ได้แก่ สภาพทางภูมิศาสตร์ คือการมีอาณาเขตใกล้เคียงกัน ทำให้มีการติดต่อสื่อสารกัน โดยมีการเจริญสัมพันธ์ไมตรีระหว่างประเทศ การติดต่อค้าขายระหว่างกันและการรับเอาวัฒนธรรมประเพณีต่าง ๆ และความคิดความเชื่อทางศาสนา จึงมีการยืมคำในภาษาต่าง ๆ มาใช้มากมาย เช่น ภาษาเขมร จีน พม่า ชาว มลายู อังกฤษ เป็นต้น

คำยืมจากภาษาเขมร

ไทยกับเขมรมีความสัมพันธ์กันมานานับพันปี ต่างถ่ายทอดวัฒนธรรมและอารยธรรมซึ่งกันและกัน ในสมัยโบราณ ไทยได้รับเอา “อักษรขอมบรรจงและขอมหวัด” มาใช้ ซึ่งไทยถือว่าศักดิ์สิทธิ์ จึงมักมีการบันทึกเรื่องราวเกี่ยวกับศาสนาลงบนแผ่นหิน ใบลาน ใช้อักษรขอมเขียนคาถาอาคมต่าง ๆ ปรากฏตามพระพิมพ์ เหรียญพระเครื่อง ตะกรุด ผ้ายันต์ต่าง ๆ

คำยืมจากภาษาจีน

ไทยกับจีนมีความสัมพันธ์กันทางการทูตและการค้าขายมาตั้งแต่สมัยสุโขทัยสืบมาจนถึงปัจจุบัน ชาวไทยมาทำมาหากินในประเทศไทย แต่งงานกับคนไทยจนกลายเป็นพลเมืองไทยเชื้อสายจีนเป็นจำนวนมาก มีการผสมทางด้านวัฒนธรรมประเพณีต่าง ๆ ตลอดมา คำยืมในภาษาจีนส่วนใหญ่เป็นสำเนียงแต้จิ๋ว มักเป็นคำเรียกสิ่งของเครื่องใช้ อาหาร พืช ผัก ผลไม้ รวมทั้งคำที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมจีน แต่ไทยนิยมนำคำจากภาษาจีนมาใช้ในภาษาพูด ไม่นิยมใช้ในภาษาเขียน

คำยืมจากภาษาอังกฤษ

คนในโลกยอมรับภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางและนิยมใช้กันมากที่สุด ไทยเริ่มติดต่อกับชาติตะวันตกที่พูดภาษาอังกฤษมาตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยาโดยการค้า เมื่อ พ.ศ. ๒๑๕๕ ในสมัยสมเด็จพระเอกาทศรถ ในสมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้นมีทูตจากประเทศทางตะวันตกมาเจรจาเรื่องการค้ากับรัฐบาลไทย พ่อค้าชาวอังกฤษชื่อ Hunter เขามาค้าขายเป็นคนแรกในกรุงเทพฯ ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว เริ่มมีคณะทูตสอนศาสนาเข้ามา และได้นำวิทยาการใหม่ ๆ เช่น การพิมพ์ การแพทย์ เขามาเผยแพร่ คำภาษาอังกฤษจึงเริ่มปรากฏในเอกสารภาษาไทยตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ ๓ มากมาย เช่น ชื่อชนชาติ ชื่อบุคคล ชื่อยศ, บรรดาศักดิ์ ชื่อประเทศ ชื่อเมือง ชื่อศาสนา เป็นต้น ในสมัยรัชกาลที่ ๔ มีคำยืมภาษาอังกฤษปรากฏมากขึ้นในเอกสารประเภทจดหมายเหตุ พระราชหัตถเลขา พงศาวดาร และคำสามัญ คำเรียกเครื่องมือเครื่องใช้ เรียกทะเลมหาสมุทรก็มากขึ้นด้วย

สมัยรัชกาลที่ ๕ ภาษาอังกฤษขยายวงกว้างออกไปสู่ประชาชน เพราะมีโรงเรียนสอนภาษาอังกฤษและวิชาการต่าง ๆ มีศัพท์ทางวิทยาศาสตร์ พฤษศาสตร์ สัตวศาสตร์เกิดขึ้นมากมายหลังสงครามโลกครั้งที่ ๒ คำยืมภาษาอังกฤษหลังไหลเข้ามาในภาษาไทยอย่างกว้างขวาง เพราะมีนักเรียนไทยไปเรียนศึกษาในประเทศแถบยุโรป และอเมริกา การเดินทางระหว่างประเทศ การสื่อสาร การติดต่อค้าขาย

และการขยายตัวของอุตสาหกรรมการค้าในโลก ตลอดทั้งการรับเอาวัฒนธรรมตะวันตกด้านต่าง ๆ เช่น ด้านบันเทิง กีฬา แฟชั่น การแต่งกาย เป็นไปอย่างรวดเร็ว ในโลกยุคโลกาภิวัตน์ ภาษาอังกฤษเขามามีอิทธิพลต่อภาษาไทยเป็นอย่างมาก เรานำมาใช้ในชีวิตประจำวันมากขึ้น เรามีคำยืมภาษาอังกฤษทุกรูปแบบ ทั้งคำทับศัพท์ คำแปลศัพท์ และศัพท์บัญญัติ การยืมคำภาษาอังกฤษมาใช้ในภาษาไทยช่วยเปิดและขยายโลกทัศน์ด้านวิชาการ เศรษฐกิจ เทคโนโลยี และวัฒนธรรมแก่คนไทย ทำให้เกิดคำนิยามใหม่ว่า “ภาษาอังกฤษเป็นภาษาของผู้มีการศึกษา มีความทันสมัย และอยู่ในสังคมชั้นสูง”

คำยืมจากภาษาโปรตุเกส

ตัวอย่างคำที่ยืมมาจากภาษาโปรตุเกส ได้แก่คำว่า กระดาษ (สันนิษฐานว่าเพี้ยนมาจาก “กราตัส”) กะละแม กะละมัง (ขนม) บัง ปั่นเหงง หลา เหยี่ยว บาทหลวง เลหลัง สนู

คำยืมจากภาษาเปอร์เซีย

ตัวอย่างคำที่ยืมมาจากภาษาเปอร์เซีย เช่น คำว่า กุหลาบ (มาจากคำว่า Gul Gol แปลว่า กุหลาบ, ดอกไม้ทั่วไปสีแดง เดิม suffix - ab เป็น กุลลาบ แปลว่า นำกุหลาบหรือนำดอกไม้เทศ ไทยนำมาใช้แทนดอกไม้ขนาดย่อม มีกลิ่นหอม นอกจากนี้ยังมีคำอื่น ๆ เช่น เกด คาราวาน ชุกชี ตาด เยียรบับ ตรา ตราชู ฝรั่งเศส ราชาวดี ศาลา สนม ลักหลาด สุหร่าย อังุ่น

คำยืมจากภาษาอาหรับ

ตัวอย่างคำที่ยืมมาจากภาษาอาหรับได้แก่ กะลาสี โกหร่าน (พระคัมภีร์กุรอาน) ระบุยา (การลงโทษโดยไขกอนหินขวางให้ตายเพราะทำผิดประเพณี ไทยนำมาใช้ในความหมายว่า ชั่วช้าเลวทราม)

คำยืมจากภาษาทมิฬ – มลายู

ตัวอย่างคำที่ยืมมาจากภาษาทมิฬได้แก่คำว่า กะไหล่ กูลี กานพลู กำมะหุ่ย จุงกลนี้ ดริยัมปวาย ปะวะหล่ำอาจาด กะลูะออม กะหรี (แกงแซกชนิดหนึ่ง) ตัวอย่างคำที่ยืมมาจากภาษามลายู ได้แก่คำว่า กวาน พลาย เพลาะ ฝาละมี กำมะลอสะบา สมิง กระแจะ ดวก

อิทธิพลของภาษาต่างประเทศในภาษาไทย

๑. ทำให้คำในภาษาไทยมีหลายพยางค์เนื่องจากการยืมคำภาษาต่างประเทศมาใช้ เช่น

ภาษาเขมร เช่น เผด็จ เสวย กังวล บำเพ็ญ ถนน

ภาษาจีน เช่น ตะหลิว กว๊ายเตี้ยว เล่าเตง เอี่ยมจิ้น

ภาษาอังกฤษ เช่น คลินิก สุนัขเฮอร์ เนกไท แคชเชียร์

ภาษาบาลี-สันสกฤต เช่น ปรัชญา กริศา อคินี วิทยา พร ประเสริฐ

๒. ทำให้คนไทยมีเสียงควบกล้ำมากขึ้น เช่น จันทรา นิทรา ทรานซิสเตอร์ เอนทรานซ์ และเพิ่มเสียงควบกล้ำ

ซึ่งไม่มีในภาษาไทย เช่น ดรัมเมเยอร์ ทรัฟ เบรก บรอนซ์ บล็อก ฟรี แพลช ฟลอโซว์ ฟลูออรีน

๓. ทำให้คำไทยมีตัวสะกดมากขึ้น ปกติคำไทยแท้ ตัวสะกดจะตรงตามมาตรา ซึ่งมีเพียง 8 แม่ แต่คำยืมจาก

ภาษาต่างประเทศจะสะกดไม่ตรงตามมาตรา ดังตัวอย่าง

แม่กก เช่น สุข เมฆ เข็ศ สม่ัคร

แม่กด เช่น กฏ รัฐ กอล์ฟ ฤทธิ์ พุทช

แม่กน เช่น เพ็ญ เพียร สูญ บอล คุณ กุศล

แม่กบ เช่น รูป โลก กราฟ กอล์ฟ

๓. ทำให้คำในภาษาไทยมีคำศัพท์มากขึ้น สามารถเลือกใช้ได้ตามความเหมาะสม เช่น

น้ำ อุกท วารี คงคา สาคร ธาร ชล ชโลธร

ผู้หญิง - นางเยาว์ นงคราญ อิตถี สตรี กัลยา สุดา สมร วนิดา

<span lang="TH" style="FONT-SIZE: 10pt; COLOR: black; FONT-FAMILY: Tahoma; mso-ascii-font-family: Arial;